

S. PIUS PAPA V

(1566 – 1572)

BULLA
"REGNANS IN EXCELSIS"
DAMNATIO ET EXCOMMUNICATIO
ELISABETH REGINAE ANGLIAE
EIUSQUE ADHAERENTIUM

CRACOVIAE 2017

www.ultramontes.pl

Damnatio et excommunicatio Elisabeth reginae Angliae eiusque adhaerentium ⁽¹⁾

S. PIUS PAPA V

(1566 – 1572)

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam Rei memoriam

Regnans in excelsis, Cui data est omnis in coelo et in terra potestas, unam sanctam, catholicam, et apostolicam Ecclesiam, extra quam nulla est salus, uni soli in terris, videlicet apostolorum principi Petro, Petrique successori Romano Pontifici, in potestatis plenitudine tradidit gubernandam. Hunc unum super omnes gentes et omnia regna principem constituit, qui evellat, destruat, dissipet, disperdat, plantet, et aedificet, ut fidelem populum mutuae caritatis nexu constrictum in unitate spiritus contineat, salvumque et incolumem suo exhibeat Salvatori.

1. Quo quidem in munere obeundo, nos ad praedictae Ecclesiae gubernacula, Dei benignitate vocati, nullum laborem intermittimus, omni opera contendentes, ut ipsa unitas et catholica religio (quam illius auctor ad probandam suorum fidem et correctionem nostram tantis procellis conflictari permisit) integra conservetur. Sed impiorum numerus tantum potentia invaluit, ut nullus iam in orbe locus sit relictus, quem illi pessimis doctrinis corrumpere non tentarint, adnitente inter ceteros flagitiorum serva Elisabeth, praetensa Angliae Regina, ad quam veluti ad asylum omnium infestissimi profugium invenerunt. Haec eadem, Regno occupato supremi Ecclesiae capitis locum in omni Anglia, eiusque praecipuam auctoritatem atque iurisdictionem monstruose sibi usurpans, regnum ipsum iam tum ad fidem catholicam et bonam frugem reductum rursus in miserum exitium revocavit.

2. Usu namque verae religionis, quam ab illius desertore Henrico VIII. olim eversam, clarae memoriae Maria, regina legitima, huius Sedis praesidio reparaverat, potenti manu inhibito, secutisque et amplexis haereticorum erroribus, regium consilium ex Anglica nobilitate confectum diremit, illudque obscuris hominibus haereticis complevit, catholicae fidei cultores oppressit, improbos concionatores atque impietatum administros reposuit; missae sacrificium, preces, ieiunia, ciborum delectum, coelibatum, ritusque catholicos abolevit; libros manifestam haeresim continentes toto regno proponi; impia mysteria et instituta ad Calvini praescriptum, a se suscepta et observata, etiam a subditis servari mandavit; Episcopos, ecclesiarum rectores, et alios sacerdotes catholicos suis ecclesiis et beneficiis eiicere, ac de illis et aliis rebus ecclesiasticis in haereticos homines disponere; deque Ecclesiae causis decernere ausa, praelatis, clero et populo, ne Romanam Ecclesiam agnoscerent, neve eius praeceptis sanctionibusque canonicis obtemperarent, interdixit; plerosque in nefarias leges suas venire, et Romani Pontificis auctoritatem atque obedientiam abiurare, seque solam in temporalibus et spiritualibus dominam agnoscere iureiurando coegit; poenas et supplicia in eos, qui dicto non essent audientes, imposuit; easdemque ab iis, qui in unitate fidei et praedicta obedientia perseverarunt, exegit; catholicos antistites et ecclesiarum rectores in vincula coniecit, ubi multi diuturno languore et tristitia confecti, extremum vitae diem misere finiverunt. Quae omnia cum apud omnes nationes perspicua et notoria sint, et gravissimo quamplurimorum testimonio ita comprobata, ut nullus omnino locus excusationi, defensionis, aut tergiversationi relinquatur.

3. Nos, multiplicantibus aliis atque aliis super alias impietatibus et facinoribus, et praeterea fidelium persecutione, religionisque afflictione impulsu et opera dictae Elisabeth quotidie magis ingravescente; quoniam illius animum ita obfirmatum atque induratum intelligimus, ut non modo pias catholicorum principum de sanitate et conversione preces monitionesque contemserit, sed ne huius quidem Sedis ad ipsam hac de causa nuncios in Angliam traicere permiserit; ad arma iustitiae contra eam de necessitate conversi, dolorem lenire non possumus, quod abducamur in unam animadvertere, cuius maiores de republica christiana tantopere meruere. Illius itaque auctoritate suffulti, qui nos in hoc supremo iustitiae throno, licet tanto operi impares, voluit collocare, de apostolicae potestatis plenitudine, declaramus praedictam Elisabeth haereticam et haereticorum fautricem, eique adhaerentes in praedictis, anathematis sententiam incurrisse, esseque a Christi corporis unitate praecisos.

4. Quin etiam ipsam praetense regni praedicti iure, necnon omni et quocumque dominio, dignitate, privilegioque privatam.

5. Et item proceres, subditos et populos dicti regni, ac ceteros omnes, qui illi quomodocumque iuraverunt, a iuramento huiusmodi, ac omni prorsus domini, fidelitatis, et obsequii debito perpetuo absolutos, prout nos illos praesentium auctoritate absolvimus, et privamus eandem Elisabeth praetense iure regni, aliisque omnibus supradictis; praecipimusque et interdicimus universis et singulis proceribus, subditis, populis, et aliis praedictis, ne illi, eiusve monitis, mandatis, et legibus audeant obedire. Qui secus egerint, eos simili anathematis sententia innodamus.

6. Quia vero difficile nimis esset praesentes quocumque illis opus erit perferre, volumus ut earum exempla, notarii publici manu et praelati ecclesiastici eiusve curiae sigillo obsignata, eandem illam prorsus fidem, in iudicio et extra illud, ubique gentium faciant, quam ipsae praesentes facerent, si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae 1570. V. Kal. Maii, pontificatus nostri anno quinto.

Fontes iuris canonici selecti. I. Ecclesia antiquissima. II. Potestas ecclesiastica et imperium civile. – III. Ordinatio. – IV. Hierarchia ordinis et hierarchia iurisdictionis. – V. Pontifex romanus. – VI. Cardinales. – VII. Curia romana. – VIII. Legati pontificii. – IX. Metropolitae. – X. Episcopi. – XI. Capituli. – XII. Vicarii et coadiutores episcoporum. – XIII. Parochi. – XIV. Ordines et congregationes. Collegit Prof. Dr Andreas Galante. Oeniponte. Libreria Academica Wagneriana. MCMVI (1906), pp. 227-229.

Monumenta catholica pro independentia Potestatis Ecclesiasticae ab Imperio Civili. Collegit et edidit Augustinus de Roskovány, antea Canonicus Agriensis, nunc Episcopus Vacienis. Tomus III. Pestini 1856. Typis Gustavi Emich, pp. 85-87 (n. 438). (a)

Notae:

(1) *Bullarium Romanum.* Ed. Taurinensis. Tom. VII, p. 810-811. Friedberg, *Gränzen zwischen Staat und Kirche*, p. 740. Froude, *History of England. Reign of Elisabeth.* Tom. VI-VII. Strype, *Annals of the Reformation.* London 1865. Green, *Short History of the English People*, p. 400-401. Lee, *The Church under Queen Elisabeth.* London 1883. Beesley, *Queen Elisabeth.* London 1872, p. 185. Maurenbrecher, *England im Reformationszeitalter.* Dusseldorf 1866.

- (a) Cf. 1) S. Pius Papa V, *Catechismus Romanus ex decreto Concilii Tridentini* (*Katechizm rzymski według uchwały świętego Soboru Trydenckiego*).
- 2) Codex Iuris Canonici. Pius Papa IV, *Professio Catholicae Fidei* (*Wyznanie Wiary katolickiej*).
- 3) P. Franciscus Suarez SI, *Defensio Fidei catholicae et apostolicae adversus Anglicanae sectae errores*.
- 4) P. Dominicus M. Prümmer OP, *Manuale iuris canonici in usum scholarum*.
- 5) S. Petrus Canisius SI, Doctor Ecclesiae, a) *Catechismus maior seu Summa doctrinae christianae*. b) *Catechismi Latini et Germanici*.
- 6) S. Alphonsus Maria de Liguorio, Ecclesiae Doctor, a) *Opera dogmatica. (Ex italico sermone in latinum transtulit, ad antiquas editiones castigavit notisque auxit Aloysius Walter CSsR)*. b) *De Mariae gloriis*.
- 7) Petrus Cardinalis Gasparri, *Catechismus catholicus* (*Katechizm katolicki*).
- 8) P. Ferdinandus Cavallera SI, *Thesaurus doctrinae catholicae ex documentis Magisterii ecclesiastici*.
- 9) Sac. Petrus Ludovicus Danes, *Institutiones Doctrinae Christianae, sive Catechismus ad usum seminariorum*.
- 10) Sac. Antonius Martinet, *Institutiones Theologicae ad usum seminariorum*.
- 11) Sac. F. H. Reinerding, a) *Theologiae fundamentalis tractatus duo. Tractatus prior. Demonstratio christiano-catholica contra adversarios generatim omnes. De iis, qui auctoritati Ecclesiae obluantur*. b) *De necessitate Ecclesiae ad salutem*.
- 12) P. Christianus Pesch SI, *Compendium Theologiae dogmaticae*.
- 13) Ernestus Müller, Episcopus Linciensis, *Theologia moralis*.
- 14) Sac. Franciscus Zeibert, *Compendium historiae ecclesiasticae*.
- (Notae ab ed. *Ultra montes*).

FONTES IURIS CANONICI SELECTI

I. ECCLESIA ANTIQUISSIMA. — II. POTESTAS ECCLESIASTICA ET
IMPERIUM CIVILE. — III. ORDINATIO. — IV. HIERARCHIA ORDINIS
ET HIERARCHIA IURISDICTIONIS. — V. PONTIFEX ROMANUS. —
VI. CARDINALES. — VII. CURIA ROMANA. — VIII. LEGATI PONTIFICII.
— IX. METROPOLITAE. — X. EPISCOPI. — XI. CAPITULI. —
XII. VICARII ET COADIUTORES EPISCOPORUM. — XIII. PAROCHI. —
XIV. ORDINES ET CONGREGATIONES.]

COLLEGIT

PROF. DR. ANDREAS GALANTE.

OENIPONTE.

LIBRARIA ACADEMICA WAGNERIANA.

MCMVL.

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXVII, Kraków 2017